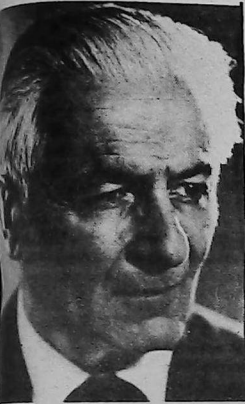

COMITÉ CENTRAL N.º 14
FRENTE DE LIBERACIÓN
ARMENIA DE SUDAMÉRICA
CALLE 14 N.º 147
1080 BUENOS AIRES

EREVAN: VELADA LITERARIA DEDICADA AL ILUSTRE INTELLECTUAL Y COMPAÑERO ANTRANIG ANTREASSIAN

Con motivo de cumplirse el 70º aniversario del nacimiento del conocido intelectual Antranig Antreassian, la Casa de Escritores de Armenia realizó un homenaje.

La velada comenzó con las palabras del Sr. Meguerditch Sarkissian.

A continuación el Sr. Kejam Sevan se refirió a la brillante trayectoria del intelectual.

También formaron parte del homenaje los poetas Vahagn Tavtian y Maro Markarian; el crítico, Stepan Topchian y los Sres. Stepan Gurdikian y Shaké Varsian.

Estos señalaron que Antranig Antreassian perteneció a esa generación de hombres, destinados a perder su tierra. Salvado de la masacre, siguió un difícil camino, con sueños e inquietudes irrealizados,

hecho que lo llevó a refugiarse en la literatura; a través de la cual mostró las injusticias y las dificultades para sobrellevarlas por parte de los hombres.

"Antranig Antreassian es de esos intelectuales que consideran a Armenia como centro y base de la supervivencia de la diáspora"

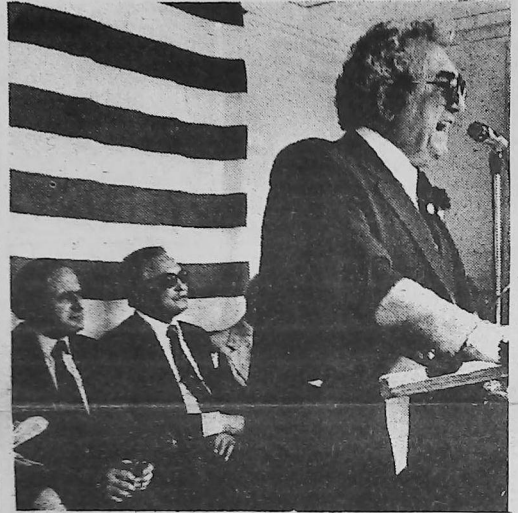
En 1960, en Ereván, bajo el título de "Sbidag Artarutun" se publicó una colección de cuentos.

A continuación, el Sr. Azad Kasparian leyó fragmentos de su cuento "Dos hermanos".

El homenaje fue presidido por el Sr. Vartkes Hamazaspian quien en consideración de toda su labor, hizo entrega de un presente al Sr. Antreassian.

Por último, y en agradecimiento, habló el Sr. Antranig Antreassian.

MONUMENTO AL PADRE GOMIDAS EN DETROIT

De izq. a der.: Senador Levin, Mayor Young y Sr. M. Assarian

La comunidad armenia de Detroit, en homenaje al Padre Gomidas, y en conmemoración del genocidio armenio, hizo erigir un monumento del padre de la música, en bronce y granito.

Durante la inauguración el Dr. Nerses Serkaian dijo: "Este es un día histórico para nuestras vidas. Aquí tenemos una nueva prueba de la fuerza y la fe de los armenios".

(cont. pag. 2)

9 DE JULIO EN UGAB

(pág. 3)

Danza Folclórica Argentina, por los alumnos de la seccion primaria.

**California
24 DE ABRIL: DIA
OFICIAL
DE RECORDACION"**

(pág. 2)

**60º ANIVERSARIO
DE LA
ORGANIZACION
DEMOCRATA LIBERAL
ARMENIA**

1921

1981

**60-ԱՄԵԱԿ
ՌԱՄԿԱՎԱՐ
ԱԶԱՏԱԿԱՆ
ԿՈՒՅԱԿՑՈՒԹԵԱՆ**

DETROIT:

Monumento al padre Gomidás

(viene de la pág. 1)

Vista parcial del público presente en la inauguración.

Luego, el mayor Coleman York dijo que ésa era una ocasión muy importante para Detroit. "Estamos orgullosos de que en nuestro país haya diversidad de pueblos, hecho que provoca una gran riqueza cultural en nuestra ciudad. Ustedes, los armenios, son los mayores responsables de los progresos de Detroit a lo largo de los años".

"La fuerza que nuestro pueblo demostró en el pasado, nuestro espíritu, coraje y determinación de sobrevivir han hecho de Uds. un gran pueblo. Hoy honramos la memoria de vuestros mártires y, con la estatua del padre Gomidás, los honramos a Uds. como pueblo".

En el acto inaugural estuvieron presentes alumnos del Ins-

tituto "Alex Manoogian" y de otros establecimientos, vestidos con trajes típicos armenios; miembros de la Marina que formaron una verdadera guardia de honor, representantes de la prensa y autoridades gubernamentales.

También se encontraba el diácono Harry Ekizian, único sobreviviente de los discípulos de Gomidás, y el escultor Ato Tchamaktchian, quien expresó su orgullo por ser armenio.

Durante la ceremonia, habló el senador estadounidense Carl Levin, quien luego de decir una frase en idioma armenio, expresó que el monumento era un símbolo de la fuerza de los armenios. "Las obras del padre Gomidás son un reflejo de esa fuerza y de la pureza de los armenios."

Agregó: "Este monumento es la respuesta a la irónica pregunta que alguna vez formulara Hitler: '¿quién recuerda ahora a los armenios?'. Nosotros los recordamos; los armenios de Detroit los recuerdan."

Otro de los oradores del día fue el presidente vitalicio de la U.G.A.B., Sr. Alex Manoogian, quien agradeció el apoyo de las autoridades oficiales y expresó su alocución con dos frases que fueron muy aplaudidas: "Vivan mucho, vivan armenios".

Por último, habló el Sr. Michael Assarian, quien fue quien concibió la idea de erigir el monumento.

Para finalizar los alumnos, colocaron una ofrenda floral frente al monumento.

PARIS:

Inauguración de la biblioteca "Nurhan Fringhian"

El lunes 12 de mayo ppdo., en el Instituto Católico de París, tuvo lugar la apertura oficial de la biblioteca de la Fundación Armenológica "NURHAN FRINGHIAN" con la presencia del Cardenal SS Vazkén I^o, y la presidencia de S.E. Monseñor Paul Pouparré, rector del Instituto.

La misma se compone de 12.000 volúmenes que fueron propiedad del Sr. Haig Berberian, fallecido en 1978 a los 91 años de edad. El Sr. Berberian fue maestro en Estambul primero y en Egipto después, y colaborador de Boghos Nubar, quien lo designó representante de la Delegación Armenia en Lausanna, Suiza. Había editado doce tomos y había

coleccionado numerosos libros en armenio y en otros idiomas, referidos a la Historia armenia, testimonios, temas acerca de la Cuestión territorial armenia y demás.

Acerca de esta colección, dio explicaciones el Profesor Jean Pierre Mahé quien comunicó que el Sr. Fringhian adquirió dichas obras a los herederos del Sr. Berberian y posteriormente las donó al Instituto Católico. El Obispo Paul Pouparré, apreció la fe y dedicación del pueblo armenio por su cultura, puesto que la colección serviría como fuente de inspiración para distintos tipos de investigaciones.

S.S. Vazkén I^o, en su alocución, ponderó la personalidad

de Nurhan Fringhian, benefactor de la Santa Sede de Echmiadzin y presidente Honorario de la filial francesa de la Unión General Armenia de Beneficencia, gracias a quien: "Hoy se abre un nuevo foco de cultura armenia en la Ciudad Luz, que va a tener un papel muy importante en las relaciones culturales franco-armenias".

Bs. As.

HOMENAJE A WILLIAM SAROYAN

En la sala de conferencias de la Sociedad Argentina de Escritores, el Consejo Directivo de la Institución Administrativa de la Iglesia Armenia, con los auspicios del Arzobispado, realizó un homenaje al escritor William Saroyan.

Abrió el acto la Srta. Felisa Kouyoumdjian, quien, además, ofició de coordinadora entre los distintos disertantes.

California:
24 de abril; "Día oficial de Recordación"

El senador Mike Russ, de California, que siempre ha considerado y se ha ocupado de la gran comunidad armenia residente allí, ha presentado una petición ante el gobernador, para que el 24 de abril sea establecido como el "Día oficial de Recordación", para todos los mártires, víctimas de genocidio, y especialmente, para los armenios.

La petición presentada al gobernador dice así:

"Considerando que el estado de California siempre ha respetado los Derechos Humanos; que el genocidio, del que fueron víctimas los armenios y perpetrado por los turcos ha sido un hecho perfectamente probado, con 1.500.000 víctimas masacradas entre 1915 y 1918;

que el gobierno turco ha negado insistentemente su responsabilidad ante el hecho; que los armenios, en algunos países, aún hoy con-

tinúan soportando actos de opresión, contrarios a los Derechos Humanos, como la confiscación de sus iglesias y escuelas, y los castigos que se les imputan por hablar su lengua;

que el 24 de abril de 1915 es una fecha que los historiadores han señalado como comienzo de la matanza y que, cada 24 de abril es un día de reflexión para todos los armenios y muchos armenios; por lo tanto:

La Asamblea del Estado de California y el Senado resuelven, por este medio, hacer una petición al gobernador de California para establecer que el día 24 de abril sea designado Día oficial de Recordación para todas las víctimas de genocidio y especialmente para los armenios que sucumbieron en 1915, en cuya memoria todos los armenios del mundo y sus amigos realizan conmemoraciones en ese día.

Fundación Murekian

Fichas 1077 - 0 B - Tel. 27-6016/19/31/31 - 1070 Buenos Aires - Argentina

La Fundación Murekian cumple en informar a las instituciones e integrantes de nuestra colectividad que debido a gestiones realizadas oportunamente ante las autoridades del Museo Nacional de Arte Oriental, se ha llegado a concretar la realización de una muestra dedicada a la Cultura Armenia, en los salones del Palacio Errazuriz - Avenida del Libertador General San Martín 1902 - durante todo el próximo mes de octubre como adhesión al mes de la Cultura Armenia.

Es deseo de esta Fundación que la muestra sea representativa no solamente de aquellos aspectos sobresalientes de nuestro acervo cultural nacional, sino también del reconocimiento de los armenios residentes en la Argentina, hacia la cordial aceptación que recibieron del pueblo argentino con el que se sienten definitivamente hermanados.

Durante el transcurso de la muestra, se pronunciarán conferencias referidas a la misma y se procederá a efectuar una importante donación de libros para que de esta forma quede definitivamente incorporada en la Biblioteca del Museo, una sección dedicada a Armenia.

Asimismo se invita a personas e instituciones de nuestra colectividad, que posean piezas antiguas de orfebrería y alfarería, alfombras y tapices, miniaturas, instrumentos musicales, pergaminos y escrituras antiguas, armas, elementos de la liturgia religiosa, libros antiguos y modernos, etc., y que deseen prestarlas para ser expuestas al público en esta oportunidad, a que resuelvan ofrecerlas en donación al Museo, lo hagan saber a los teléfonos 27-3971 y 26-3267, en los horarios de 10,00 a 13,00 hrs. y de 14,30 a 17,30 hs. de lunes a viernes.

Próximamente, por este medio y otros, se ofrecerán más detalles referidos a esta muestra.

Debido al éxito obtenido y los propósitos de la Institución la

ESCUELA INCORPORADA ARMENIA
ISAAC BAKCHELLIAN
Realizará su 2º ciclo cultural

Musica Armenia 100x100

Con un extraordinario programa, a efectuarse, el próximo sábado 8 de agosto, de 1981, a las 22 horas, nuevamente en el salón de la Institución, calle Corrales 2527, Capital.

Mas detalles. Informaremos oportunamente.
COMISION DIRECTIVA

ESTUDIO JURIDICO
DR. ROBERTO M. MALKASSIAN Y ASOC.
ABOGADOS

Av. Corrientes 1296, 7º "74" 12 a 18 hs.

35-1632

35-9504

RIGAR'S
Camisería

DIA DE LA INDEPENDENCIA EN U.G.A.B.

M. Kesiskian

Nuevamente una fiesta patria reunió a la sección primaria "Berdjhl Emirian" y a la sección secundaria del Instituto Marie Manoogian, con el objeto de rendir homenaje a la Patria, en el día de la independencia.

Luego de entonar el Himno Nacional Argentino, la alumna Fabiana Kapelian de 5º año, expresó sus ideas acerca de la independencia y la libertad.

A continuación hizo uso de la palabra la profesora Makruhí Elmeseikian, para referirse al significado de la fiesta patria; y luego, dirigió el coro, que entonó diversas can-

ciones.

Los alumnos de la sección Primaria realizaron un paralelo entre 1810 y nuestro siglo XX. Por lo tanto, danzaron un baile típico de la época; una danza folclórica.

Luego, un alumno de sexto grado entonó un tango mientras se le acercaban grupos de alumnos que posteriormente bailaron el "Taquito militar".

Para finalizar, la profesora de música de la sección primaria, Sra. Diana K. de Sarafian y un bandoneonista, especialmente invitado para la ocasión, ejecutaron "9 de julio".

M. Kesiskian

Siglo XX: El tango, en canción y baile

9 DE JULIO EN HADJIN DUN

Con motivo de una nueva festividad patria la gran familia hadjenti se reunió en un portante almuerzo.

Como es habitual de Hadjin el hecho reunió a una numerosa concurrencia que abarcó las exquisiteces especialmente preparadas por las sras. de la comisión.

En el transcurso del almuerzo, jóvenes de Hadjin Dun bailaron danzas folclóricas argentinas.

La reunión se prolongó hasta altas horas de la tarde, con un té en que las sras. nuevamente pusieron de manifiesto sus dotes culinarias, y con campeonato de tabl y canasta.

LIGA DE JOVENES EXITOSA VELADA EN "XENON"

El 8 de julio pasado, según lo anunciado, se llevó a cabo el cocktail-danzante organizado por la Liga de Jóvenes de la U.G.A.B., en la boîte "Xenon".

La velada transcurrió en un permanente clima de cálida diversión, coronado por una gran cantidad de público asistente, que colmó las instalaciones de la boîte.

Los jóvenes quedaron sumamente complacidos, hecho que reafirma, una vez más, el prestigio que Liga de Jóvenes ha sabido dar a las actividades que realiza.

VOLLEY

Prácticas de volley: Femenino: lunes y jueves de 18 a 20 hs.

Masculino: lunes y jueves de 20 a 22 hs.

El equipo de volley femenino está integrado por: Norma Anapios, Mabel Anapios, Laura Ansurlian, Fabiana Kapelian, Karina Kapelian, Rosalba Sarafian, Margarita Mateossian, Marta Magazian, Victoria Kaspar y Viviana Santourian.

El equipo masculino está formado por: Gregorio Dicranian, Jorge Dicranian, Alberto Anapios, Daniel Santourian, Carlos Derjachourian, Fabian Sislian, Alejandro Brahamian, Armando Danieloglu y Daniel Aredjian.

Se invita al público simpático a asistir a los encuentros que disputa la U.G.A.B., en el club Palermo, bajo la dirección técnica de Oscar de Sarro, para la cuarta división en ascenso.

REGISTROS:

El pasado sábado 20 de junio, en la Catedral Armenia "St. John" de Los Angeles, California, contrajeron enlace el Sr. Sevan Varteresian y la Srta. Ani Ouzounian, hija de nuestros compañeros y amigos Mary y Haigashen Ouzounian. "Sardarabad", la Asociación Cultural Tekeyan" y la "O.D.L. A." saludan a la nueva pareja, a sus padres y demás familiares, augurándoles dicha y felicidad en la nueva vida que emprendieron.

DONACIONES A SARDARABAD

El Sr. Sarkis Hatchadourian (Grecia) dona \$ 500.000, con motivo del fallecimiento de la Sra. Serpuhi Ekshian, y a través de nuestro periódico expresa sus condolencias al Sr. Antranig Ekshian y a toda su familia y allegados.

Con motivo de cumplirse el 8º aniversario del fallecimiento de la Sra. Lia Tchokaklian, Minas y Arous Hacikyan donan \$ 200.000.

BAILE EN "ZOMBIE"

También el 8 de julio, y aprovechando el feriado del día siguiente la Unión General Armenia de Cultura Física realizó un baile en la boîte "Zombie".

COCINA

Después de varios números en los que, por falta de espacio, no pudimos publicar nuestras habituales recetas de cocina, para las cuales contamos con la colaboración de destacadas señoras de nuestra colectividad, volvemos a este espacio, con el objetivo de publicar, al menos quincenalmente, alguna receta útil y sabrosa.

PETITE FOURS

Ingredientes:
250 grs. de almendras peladas y picadas (por la máquina de picar).
230 grs. de azúcar molida.
Ralladura de un limón.
3 claras batidas a nieve.
Cerezas al marrasquino.

Preparación:

Batir las claras a nieve y apartar un poco para mojar las manos y preparar los petite fours. Mezclar el resto de las claras con las almendras y el azúcar. Formar bolitas chatas y colocarles, encima, media cereza al marrasquino.

Cocinar en chapas enmantecadas y enharinadas, primero, en horno fuerte, durante 10 minutos y luego bajar la temperatura del horno y cocinar hasta que los petite fours estén sequitos.

Shr. An Ekshian

Հրապարակային Դասասխոսութիւն

Նիսի
ՄԱՆՈՒԿՆԵՐՈՒ ԿՐԹՈՒԹԻՒՆԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԷՋ

Դասասխոս

Տօթք Փրոֆ. Յակոբ Փամպուրեան

Ժամանակ Հիւ. Ամերիկայէն

2րդ քաղաքի 29 նոյնիս 1981

Սարգիս Դեմիկեան արահն մէջ

Ժամը 20:30-ին

ՄՈՒՏԱԸ ԿՂՍԱՏ

Domingo 2 de agosto

FESTIVAL INFANTIL

10:00 hs.

ENTRADA LIBRE

ALMUERZO FAMILIAR 13 horas

Huesped de Honor el Sr. ANTRANIK POLADIAN

Editor de la revista Hoosharar de la U.G.A.B. Central Mundial/Organiza: Liga de Jóvenes y Comisión de padres secciones Jardín y Primario

Domingo 9 de agosto

ALMUERZO DE EGRESADOS 1981

Jueves 13 de agosto

15: 30 Hs.

CLASE ESPECIAL DE COCINA

Organiza: Comisión de Damas

EDITORIAL LOS BENEFACTORES Y SU IMPORTANCIA

Días pasados, asistimos a la cena-aniversario de las "Bodas de Diamante" de la UGAB. En esa ocasión, un importante número de personas recibió diplomas que los acredita como socio benefactor de la institución.

Este hecho nos lleva a hacer una reflexión acerca de los benefactores y su importancia dentro de la colectividad.

El diploma que recibieron no es una simple hoja de papel firmada; es un acto de gratitud; la muestra y el símbolo del sacrificio, del amor a la patria y al prójimo.

Esos hombres, como muchos otros, realizaron un sin fin de obras benéficas que se vieron coronadas, en esta circunstancia, con la inauguración de un nuevo centro cultural y social.

Esos hombres no son más que el reflejo de aquellos que, desde los albores de la sociedad armenia en la Argentina, desde el nacimiento mismo de nuestra colectividad, desde hace más de sesenta años, realizaron obras que hoy permiten nuestra supervivencia.

Benefactor es toda aquella persona que, dejando su trabajo, se dedica a realizar obras en beneficio de la armenidad; y, además, destina gran parte de sus ingresos al mantenimiento de la colectividad.

Sin embargo, para ser benefactor no es necesario tener una sólida posición económica; muchos hacen beneficencia en la medida de sus posibilidades, y de diferente manera. Y, también hay quienes contando con importantes posibilidades económicas, no tienen la predisposición ni la mentalidad orientada hacia la beneficencia.

Pero, consideremos únicamente el primer grupo. Pensemos en los primeros inmigrantes armenios que llegaron a estas tierras. Ninguno de ellos poseía una sólida posición económica; muy por el contrario. Sólo traían consigo una ferviente voluntad de trabajo y de progreso.

Y, mientras luchaban por su supervivencia en una tierra desconocida, -aunque hospitalaria-, se preocupaban por el mantenimiento de su idioma y de sus costumbres. Ellos pusieron los pilares de nuestra sociedad contemporánea y, por ello, nuestra labor debe estar orientada a reafirmar su obra y continuarla para nuestros hijos.

Nuestros padres y abuelos construyeron y nuclearon una colectividad alrededor de la iglesia y de importantes instituciones, y lo hicieron con verdadero sentir armenio y patriótico; pues, mientras formaban la colectividad, estaban contribuyendo al progreso de nuestro país, la Argentina, cuna de la libertad y de la democracia, que generosamente les abrió sus brazos y los acogió en su seno maternal.

Desde aquel momento, ellos bendijeron a esta tierra y la quisieron como suya. Por ello, al poco tiempo, y para afirmar su amor por ella, adoptaron la ciudadanía argentina y, de esa manera, también fueron artífices de la vida nacional.

Muchos escépticos y pesimistas no creen en la continuidad de la diáspora armenia. Consideramos, sin embargo, que si con el sacrificio de nuestros padres y abuelos, las colectividades armenias dispersas por el mundo llegaron a su posición actual es, justamente, porque ella no fenecerá jamás.

Toda institución que cuente, entre sus colaboradores, con verdaderos benefactores, hombres dispuestos al trabajo y al progreso, como aquellos que, a lo largo de los años, han hecho posible la construcción de iglesias, escuelas, instituciones sociales y deportivas, está destinada al éxito seguro.

SOCIOS BENEFACTORES DE U.G.A.B.

En nuestro número anterior, en la nota "UGAB celebró sus Bodas de Diamante" se omitieron, por error de impresión, algunos nombres de los benefactores.

A continuación transcribimos nuevamente la lista de los generosos donantes, gracias a cuyo valioso aporte fue posible la construcción del complejo "Alex Manoogian", el jardín de infantes "Serpuhi Ekshian" y de la primaria "Berdjuhi Emirian".

Resultamos nuevamente los nombres de estos hombres que con sacrificio y dedicación han dado una nueva y monumental obra a la colectividad armenia de Buenos Aires.

Socios Benefactores del complejo Alex Manoogian:

Hranoush Ballian
Antranig Ekshian
José Gegallian
José y Selvi Gueikian
Vahram Hairabedian
Vartivar Horiguan
Zadig Kalaidjian
Razmouhi Khurlopian
Carlos Kuchikian
Lala Kouyoumdjian - Bergamali
Garbis Malkassian
Ricardo Manoukian
Hagop Minassian

Nahabet Nahabetian
José Narkissian
Boghos Sarafian
Kevork Sarafian
Haig Shahinian
Armen M. Simonian
Bedros y Arusiag Simonian
Nichan Tchamichian
Ardashes Vaneskeheian
Jorge Yacoubian
Juan Yernaxian
Eduardo Yernaxian
José Youssefian
Rebeca Youssefian
Suren Youssefian

Socios Benefactores de la primaria y jardín de infantes del Instituto Marie Manoogian:

Harutiun Arablian
Azdig Atamian
Armando Balassanian
Hranoush Ballian
Armen Bergamali
Marta Diarbekirian
Antranig Ekshian
Serpuhi Ekshian
Daniel Emirian
Haig Emirian
Carlos Essayan
José Gegallian
José y Selvi Gueikian
Arsen Gullasarian
Vahram Hairabedian
Vartivar Horiguan
Zadig Kalaidjian

Sarquis Kapellan
Razmouhi Khurlopian
José Klendjian
Lala Kouyoumdjian-Bergamali
Sahag Kuchikian
Garbis Malkassian
Azaduhi Manoukian
Ricardo Manoukian
Jorge Massoyan
Zaven Mendikian
Ricardo Mendikian (Italia)
Sahag Mekhitarian
Hagop Minassian
Dicran Murekian
Nahabet Nahabetian
José Narkissian
Ohannes Narkizian
Garabed Nazarian (Libano)
Nizar Nazarian (EE.UU.)
Halgashen Ouzounian (Francia)
Ruben Sadler (EE.UU.)
Boghos Sarafian
Kevork Sarafian
Garabed Shahinian
Haig Shahinian
Armen Simonian
Bedros y Arusiag Simonian
Halgazoun Tchallian
Nichan Tchamichian
Abrham Vaneskeheian
Ardashes Vaneskeheian
Jorge Yacoubian
Eduardo Yernaxian
Juan Yernaxian
José Youssefian
Rebeca Youssefian
y Suren Youssefian.

MONSEÑOR BESSAK TOUMAÏAN SU FALLECIMIENTO

El 17 de Junio ppdo., como consecuencia de un paro cardíaco, falleció a los 69 años de edad, uno de los altos dignatarios de la Iglesia Apostólica Armenia, Monseñor Bessak Toumaïan.

El extinto había nacido en Bardizag, y como consecuencia de las persecuciones turcas de los años 1915/18 y por el hecho de quedar huérfano, fue

recibido en el Orfanato Americano de Atenas, luego de lo cual pasó a Jerusalem, donde hizo sus estudios secundarios, en el Colegio Yarankavoritz. Luego, fue recibido en el Noviciado donde fue consagrado sacerdote célibe por Monseñor Mesrob Nicheanian, quien más tarde fuera Patriarca de la Silla Apostólica. En 1934, y de manos del entonces Patriarca y eminente figura de la Iglesia Armenia contemporánea, recibió el grado de Vartabed (Doctor en Teología). En el seno del Convento, realizó diferentes tipos de actividades dedicadas, en especial, a la enseñanza de la música religiosa y europea. Durante un período, fue Lugarteniente del Primado de Alejandria, donde tuvo una labor destacada.

En 1949, es destinado a Londres con el cargo de pastor espiritual.

En 1955, es consagrado Obispo por SS Vazken Iº, y de allí en más es designado como Legado Pontificio ante el Arzobispo de Canterbury, Jefe de la Iglesia Anglicana.

Durante su permanencia en Londres, organizó la vida comunitaria de la colectividad armenia de Inglaterra. Toda la estructura actual de la reciente comunidad está basada en el minucioso trabajo de Monseñor Toumaïan.

Perteneció, el extinto, a una valiosa generación, fruto de la preparación que les dieron los iluminados Patriarcas legados Turian y Torkom Kushakian quienes supieron transmitir las tradiciones, las reglas y cánones de nuestra Santa Mártir Iglesia.

El Arzobispo Toumaïan, era un erudito musicólogo, con amplios conocimientos musicales, dotado de una destacada voz, que lo hacía un eclesiástico con características especiales. Justamente, tesis de su doctorado fue sobre el tema "Las relaciones de la música religiosa armenia, de la música religiosa y cristiana y con la música nacional popular".

Con su fallecimiento, no sólo la comunidad de Inglaterra pierde un eclesiástico bien preparado, sino que lamentamos su deceso toda la Iglesia Armenia.

Sus restos fueron velados en la Iglesia Armenia San Pedro de Londres, donde recibió los Oleos consagatorios de manos de Monseñor Serpuhi Manoukian, Primado de Europa y Arzobispo de París. Se encontraron presentes también los Obispos Nersés Bozabalian, de Londres, y el Monseñor Kevork Nakashian, Lugarteniente del Arzobispo de París.

Eterno descanso a su espíritu.

Mons. Bessak Toumaïan

Cambiarán los hombres y las generaciones pero los ideales y el objetivo serán siempre los mismos: la manutención de la armenidad en la diáspora.

Esa fue la meta de nuestros antecesores y es el objetivo de los benefactores, quienes actúan movidos por un verdadero espíritu patriótico e inspirados por el cristiano sentimiento del amor al prójimo.

Por eso su obra debe continuar a lo largo de los años y se prologará, -estamos seguros de ello- y lo podemos decir con orgullo, porque contamos con jóvenes educados con esa misma mentalidad.

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Սրտայանդիչ Երեւոյթ

Երբեմն չափազանցուած ըլլալ կը թոյլ, երբ կը խօստի գաղութներու կենսունակութեան մասին: Եւ յաճախ, ծածուկ բաց սուր կակիծ մը, կարծես գաղտաբօղի կուգայ մեզ վիրատրել, երբ անդրադարձունը կու- ճնանք թէ՛ Գանդկեան Սուրի մը նման մեր գլխուն վերեւ կախուած կը մնայ ուժացման վտանգը, որուն ա- կանատեսը կը հանդիսանանք մեր ընթացիկ կեան- ցին մէջ:

Բայց անմիջապէս կը դիմենք լաւատեսութեան, փո- խանակ յոռետեսութեան: Ինչ որ ճիշտ ուղին է ան- ջուշտ, որովհետեւ աստիկա խթան մը կը հանդիսանայ մեզի, որ մեր վատնած ճիգերը չտակարանան, ընդհա- կառակը՝ բազմապատկուիմն եւ պտղաբերին:

Ու այդպէս, բազմաթիւ են երեւոյթները, որոնք կը հաստատեն աստիկա: Ու երբ կը թղթատէք աշխարհա- ցոյի գաղութներէ ստացուած թերթերը, կը գովանայ ձեր հոգին, ձեր կուրծքին ու թոքերուն մէջ կըզգաս այ- յումը՝ թթածիմն, աչիմքն՝ հայ կեանքի եռեռեկու- մին, որ կայրի, կը վերածուի բոցի ու կը մաքրէ մեր երակներուն մէջ հոսող արիւնը: Այս որքան ձեռնարկ, հանդէս, պար, երգ, ներկայացում եւ հանդիպումներ: Բարեբախտաբար, մեծամասնութիւնը ճաշկերույթները չեն կազմեր, այլ գեղարուեստական ձեռնարկները, որոնք մեր հոգիին ու մտքին կը խօսին, որոնք անհրա- մէջտօրէն միշտ եւ ամենուրեք կրկնուելու են, որովհե- տեւ հոն է որ ազգ մը ապացոյցը կուտայ իր կենսունա- րութեանը:

Գաղութս եւս անմասն չէ այս ակնբայի իրականու- թեանէն: Վարժարանները, ակումբները, հաստատու- թիւնները, իրարու հաջորդող հանդէսներով, գեղար- ուեստական ձեռնարկներով, - դասախօսութիւններով, երգերով ու ներկայացումներով - սկսաւ իր ձեռնաչիմն շրջանին, ալմայիսի բուն թափով, որ կասկածելի կը դարձնէ մեր տարագիր ժողովուրդի մը պատկանիլը:

Սեակն մահուան տանձմանակին, Սարոյեանի յատ- կացումով յոյ՛ -երկնոյին, Պարոնեանի մահունէ 90 ա- մեակի նշումները, ոչ միայն կը ծառայեն յարգելու- ֆիսիքայէտ կորստած մեր արժեքները, այլ միջոցնե- թէն, որ անոնք հասակ նետն են թողնուելուն մէջ եւ ընձեռենք այ՛ն բարոյական գոհունակութիւնը, որ զայցուցան մեզի դարեր շարունակ, մեր սեփական հոգիներուն վրայ, մեր իմացութեան գանձերը պտղելու:

Եւ, նկատելի է, որ Պարոնեանի նման մեր անցեա- լին պատկանողին կողքին, յիշեցիքն ճորերը՝ Սեակն ու Սարոյեանը, որոնք շօշափելի գրական կը կազ- մեն մեր ժողովուրդին նորոգելուն եւ նոր տաղանդ- ներ ծնունդ տայուն:

Դեռ չենք գիտեր թէ ապագան ինչեր վերապահած է մեզի: Չենք գիտեր թէ սփիւռք կուտած այս հսկայ տա- րածութեանէն ինչ մեծութիւններ բերեալն պիտի գան -օ- տար լեզուներով, բայց հայու՝ ոգեղինութեամբ- ու ձեռք ձեռքի պիտի տան Հայրենիքի ծաղկած մտատրակա- նութեան հետ, որպիսին հանդիսացան, Ու Սարոյեանն ու Մալքոյ Աղլեհի գաւակը:

Կան կորուստներ, որոնք փրկութեան բնոյթ կը կրեն: Եւ չկալ չարիք մը, որ չգայ բարիքով:

Այսպէ՛ս կը խորհիմք եւ այսպէ՛ս խորհելու ենք, փրկուիմն հարմար լճացումէ: Բայց անպայման մեր հայ- րենցները ուղղած մնանք մեր Մալքոյ Հայրենիքին ու տարբանք անոր բաշխած շերտութեանէն, որ հոգեւոր է եւ իմացական:

ՈՒԼԵԸՄ ՍԱՐՈՅԵԱՆ ԵՆՈՒԻՐՈՒՄ ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅ

Պատուիրակ Սրազան հօր հո- ւանաւորութեամբ, հայց. Առաք. Եկեղեցոր Հոգաբարձութիւնը 8 Յուլիսի օր կազմակերպած էր անցեալներս մահացած ամերի- կացալ աշխարհահռչակ գրա-

նակի ստեղծագործութեան մէջ, «Ու Սարոյեան» պատմողը, «Ու Սարոյեան թատերագիրը» ճի- յերուն շրջը, իսկ Օսկայոն տէ Մարջօրրա ընթերցումներ՝ Ու Սարոյեանի, Ակոսթին Դաիթ-

թեան շրջանակի եւ հայ հասա- րակութեան ծանօթ գրականա- գետ արուեստագիտուհի ծր. Է- լիսա Գոյումեանը: Տեղացի եւ հայ խումերնաբ թագմութիւն մը ներկայ եղաւ այս

Օրոտան արուեստագէտներ. Զախէն Աջ՝ Այտէ Խոֆրէ Պարոտ, Ակոսթին Դաիթեան, Տէլիսա Գոյումեան, Խոտան Ա. Պաժօֆթը եւ Օսկայոն տէ Մարջօ

կանագետ Ուիլեմ Սարոյեանի նորոգում յուշ-երկոյ, Արիւն- թիմեան Գրականագէտներու Միութեան Դասախօսութիւններու Սրահին մէջ, մասնակցութիւնովը գրականագէտներ՝ Ակոսթին Դաիթեանի, Այտէ Խոֆրէ Պար- րոտի, Խոտան Ա. Պաժօֆթի եւ դերասան Օսկայոն տէ Մարջօ- յի, որոնք կարգաւ արտայար- տուցան «Կայ ըլլալը Ու Սարո-

նակէ, «ձօ՛՛ն» ուղղուած Ու Սարո- յեանի: Օրոտան խօսնակ հանդիսացաւ ու բացման եւ ակման խօսքը կա- տարեց տեղական գրականու-

բացառիկ հանդիսութեան, որ- պէս պատասխան մարդասեր, բարի եւ ազգերու ու մարդոց մի- ճե համերաշխութիւն ցանկացող մեծ հայուն, Ուիլեմ Սարոյեանի:

Լ.Բ.Ը.Միութեան 75 ամեակի օճակատարութիւններու ծիրն ներս, Մարի Մանուկեան Կրթական Հաստատութեան տնօրէնու- թիւնը պիտի կազմակերպէ մանկավարժական դասախօսութիւն- ներու շարք մը, գաղութի հայ մանուկներու դաստիարակութեան նորոգում կրթական մշակներու եւ ընդհանրապէս կրթական հար- ցերով զբաղողներու համար: Այս խիստ շահեկան դասախօսութիւններու համար Պոլեմոս Արտէ պիտի ժամանէ Ամերիկահայ անուանի հոգեբան-մանկա- վարժ Տօթթ. Փրոֆ. Յակոբ Փամպուրեանը: Յարգելի դաստիարակը աստուած է Կիպրոսի Մեղգոնեան Կրթ- թական Հաստատութիւնը եւ հոգեբանութեան մէջ Տօթթօրի տիւր- դոսը ստացած՝ Հիւսիսային Ամերիկայի Միչիցիըն համալսարա- նէն: Դասախօսած է Ելի Տորի եւ Միլուոքիի համալսարաննե- րուն մէջ եւ այժմ, որպէս հոգեբանութեան Փրոֆէսոր կը պաշտօ- նավարէ Հիւսիսային Գարոյայնայի համալսարանին մէջ: Փրոֆ. Փամպուրեան, 1975-79 ամերիկեան կառավարութեան կողմէ ի- րրեւ Յուլիպայը կրթաթոշակաւ աշխատած է Երեւանի Պետա- կան Համալսարանին մէջ: Մանկավարժական յարանի դասախօսութիւնները տեղի պիտի ունենան հետեւեալ օրերուն.- 1. Երկուշաբթի 27 Յուլիսին, 1981, ժամը 17-ին Ելիսի՝ «Ռուցողական Հարցեր եւ Դասարանային Ուսումը» 2. Երեքշաբթի 28 Յուլիսին, ժամը 17-ին Ելիսի՝ «Ինչպէս շահագրգռել աշակերտը» 3. Չորեքշաբթի 29 Յուլիսին, ժամը 18:00-ին Ելիսի՝ «Ո՛վ եմ եւ...»-Ինքզինք հասկնալու պահանջները» Ժամը 18:00-ին հիւրասիրութիւն բոլոր ներկայներուն ժամը 20:00-ին, ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՆՑԻՆ ԴԱՍԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ, սա- նկներու (Տիպիոգրիֆներու) ցուցադրութեամբ: Ելիսի ՄԱՆՈՒԿԵՐՈՒ ԿՐՈՒԹԻՒՆԸ ԼԱՅԱՍԱՏԱՆԻ ՄԷՋ Բոլոր դասախօսութիւնները կը հովանաւորէ Հարապին Ամե- ռիկահայոց Հայրապետական Պատուիրակ Գեղը Տ. Դաիթ Ելալ: Մանակները եւ տեղի կ'ունենան ՀԲԸՄիութեան հասարակեղին մէջ, Ասեկեան 1022. Կը հրաւիրենք գաղութի բոլոր վարժարաններու ուսուցիչ-ուսուց- յութիւնները եւ մանկավարժութեամբ հետաքրքրուող հասարակու- թիւնը որ օգտուի այս պատեն արիթներէն: ՏԵՕՐԵՆՈՒԹԻՒՆ Ծոյիս 14,1981

ԼԻԲԱՆԱՆԱՆԱՅԵՆ ԵՐԿԻՅ ՅՈՎՍԷԹ ԵՄԱՅԱՆԻ ԵՐԳԱՇԱՆԻՆԵՍԸ ԵՐԵՒԱՆԻ ՄԷՋ

Երեւանի Հայֆիլհարմո- ճիայի փոքր դահլիճին մէջ տեղի ունեցած է իր քանա- կանայ երգիչ Յովսէփ Եմայ- Եանի երգահանդէսը, Ռո- թքի Գարայեանի ղեկավար- ութեամբ նուագախումբի մը ընկերակցութեամբ:

Յայտագիրը բաղկացած է Մայալ-Նաժմայի, Շերաֆի, Դուսան Աշոտի, Վաչէ Յով- սէփեանի եւ Ալեքէյ Հեշիմ- Եանի երգերէն:

Երգիչը աշակերտած է Արփիւնէ Փեհիլճեանի, Լիբանանի Երաժշտագէտը իր վից ամիս կատարելագոյն- թեամբ է իր արուեստը Հայաս- Եանի մէջ, Յովսէփեան Բա- ղայեանի ղեկավարութեամբ:

ՅԱԿՈՒ ՊԱՐՈՆԵԱՆ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԸ

1891 թ Յուլի 16-ին, իննսուներորդ ամսին, 49 տարեկանին, յետին թշուառութեան մէջ ու թոքախտաւոր մահացաւ հայ երգիծագրութեան զագար հանդիսացող դէմքը՝ Յակոբ Պարոնեան իր ետև թողելով արքին ու զաւակները:

Միայն պարուստ ապահովելու մտահոգութեամբ չէ որ գրեց ան, երբ զանգազ գործերու ձեռնարկելէ յետոյ վերջնականօրէն նուիրուեցաւ լրագրութեան: Իր մէջ ընդդին էր մարդերը և կացութիւնները իսկ տեսնելու և զանգեց վերլուծելու և թեմադրատեղու, բայց իր գրական սեռին տեսնելու հիշատակ: Միայն պիտի չլլանք եթէ ըսենք թէ իր թեմադրատեղիներովը - որոնք յիստ անկերտ քայց անկերտ եղան - ան կերպով մը դաստիարակ հանդիսացաւ հայ ժողովուրդին, ընդհանրապէս, եզակի երանակով մը երգիծելով: Գրական սեռ մը, որ շատ ցանցատուրէն յաճախած է սովորաբար բոլոր ազգերու գրականութեան մէջ: Բայց, միակ սեռն է որ յատկութեամբ ունի ուղղակի նպատակին հասնելու, առանց ձեռնոցի և ձեռնադպրութիւններու կրնա ան տարի տաղանդով:

Յակոբ Պարոնեանին երգիծանքէն թէեւ կարելի է յարգանքաբար կար ճնշուցներ արիշ լեզուներով, - որովհետև մարդ էակին հոգին պիտեղու ձեռ արտա ունին և կը կրնն թերիներ սրբագորելու բնոյթ - քայց առաջնայակն ու քցառաբար ազգային նկարագիր կը կրնն անոնք և իր մատուցած տիպարներն ու անոնց տկարութիւնները մինչև օրս կը մնան մեր միջև անփոփոխ ու ծիծաղաշարժօրէն՝ շեշտուած բոլոր անոնց համար, որոնք դիտել ու տեսնել գիտեն: Այսօր, զոյգը Պարոնեանին մը տաղանդը կը պակաս զանոնց հրապարակելու, իսկ կը կայ այդ տարածարտորը Պարոնեանին յանդուրդին կը պակաս հոնը:

Հետաքարք, որ մահէն 90 տարի յետոյ իր գրական ժառանգը կը մնայ թարմ ու այժմեական:

Մարդն է որ անփոփոխ է թէ հնա մարդն է որ 90 տարի յետոյ նկարագրի միեւնոյն տեղ քայլին մէջ է, յամատուրէ կառչած իր ժխտական կողմերուն և զայն պահած անկողմ, - վնասակար կերպով - որպէս թէ առաջինտարիները լլային անոնք:

Իրատեղը ունինք կարծես խորհող թէ՛ Պարոնեանին հասարակ կը կայանայ մտապա ակնբնայ ճշարտութեան մէջ: Մենք չենք կրցած բոլորին մտայնութիւններու յեղաշարժութեան մը բնական ընթացքէ: Զէ պատահած այդ հրաշալի հոգեկոխութիւնը, որովհետև դժուար է, պիտի ըսենք, նորմալային ընել ժողովուրդի մը մէջ կրտչ կապած համոզումներ, սովորութիւններ և ապրումներ, որոնք

մեր ազգային նկարագրի անբաժանելի տարրերը կը կազմեն:

ՅԱԿՈՒ ՊԱՐՈՆԵԱՆ

Յակոբ պարոնեանին արուեստը մեր արմատ էութեան հասած է Զենք կրնար մենք զմեզ ժխտել և ուրանալ: Ատիկա պատահած, որ զինքը մինչև օրս ծախարարներ, բողոքս միասին, հակառակ անոր որ անոր տեղեւծ տիպարներուն ետև մեզմէ անմէն մէկը անպայման ինքզինգին պիտի հանդիպի, տեսակ մը ծաղրի առնուած, և ատիկա միայն պիտի խոստովանի իր առանձնութեան մտերմութեան մէջ: Բասարք անկերտութիւն մընէ ատիկա մեր կողմէ, որ Պարոնեանը փորկած ըլլանք զմեզ իր մահէն յետոյ, ա՛յ անվնաս դարձած ըլլալուն համար: Իր խօսքերը ուղղակի սեղի չեն գար, և երկա՛ անուղղակիօրէն:

Իսկ եթէ պատահէր որ յանկարծ կեանքի գար և ունենար գաղտններու լայնքին ու երկայնքին պատելու և տեսնեն ու լսածը կրնին գրել ու հնարարութիւնը, շատ սակի դառն պիտի ըլլար իր կակիծը, - որովհետև սրացածօրէն ու կակիծանքով գրեց, որովհետև ինք լսեցա որպէսզի որիշներ խնդա: Կրկին՝ նոյն թափով ու հատարմութեամբ լոյսի տակ պիտի դէրէ մեր ծոռ կողմերը, որպէսզի շտեմեր զանոնք, և կամ պիտի գրէր, նորն առանց յոյս ունենալով թէ կրնային շտեմի անոնք:

Ո հ ցալային, հաստացէ՛ք, նոյնը պիտի պատահէր, ինչ որ պատահեցա իր օրերուն: Պիտի բանադրուէր, պիտի հայածուէր, մեծահարուստին, վաճառականին, արեստացտիւնին, ազգային ու քաղաքական դէմքերուն և կրկին կողմէ, պիտի դատարաններ առաջնորդուէր, - այդպէս եղաւ իր կեանքը ու պիտի մահանար նոյն պայմաններուն մէջ. անհեղուկ, անցողական ու թոքախտաւոր, յետին թշուառութեան մատուցած:

Բարոյայտասանն մտնեցոմով. «ճշարտութիւնը կը մնանի պարմանոցի մը, որուն արտոն՝ ուսած չէ մօրէ մերկ պատիւ»:

Ան, իր ժամանակին մեծ դատարարակն էր որ խաչատուր Արեւելեանին նման չհակցուեցաւ երբեք: Վարդման Աճեմեան

Լոնտոնահայ Կեանք Հ.Բ.Ը.Մ.-ի Նուիրում Խօսուն Պրերարթերթի Բացառիկը

Ծարունակելով գեղեցիկ անհորթին մը, ՀԲԸՄ-ի Գեղարեւոտական Ցանճակամբը, այս տարի եւ, շէջ Տունին մէջ՝ Ծարայ 18 Յունիսի երեկոյեան, ոգևոլոյց անմեռ յիշատակը մեր Ապրիլեան Սերունդի Մտառարկանութեան՝ վայելչ արական երեկոյթով մը, նուիրում Պրերարթերթի Բացառիկի ձեռով:

Կարպիս Եսայեան Փառք Մեր Անմահներով վերնագրով խթմաբարակելով մը անդրադարձաւ Ապրիլեան եղեմը կամ խոյ շրջանի տեղեւծարձակական արտատուր ճիգին, հոյակապ իրագործումներուն և 1915 Ապրիլին մեր գրականութեան կրած անարտ կորուստներուն. յիշեցոյ որ նուիրական կարգաքին տակն էինք ոչ միայն պահելու և պահպանելու, այլ՝ զարգացնելու արեւմտահայերէնը և արեւմտահայ գրականութիւնը՝ յաճեալ անկողով ամէն գոհողութիւն և կարծիք տալով բոլոր դժուարութիւններուն:

Յովսէփ Յովսէփեան ապրումով արտասանեց Մտղեկանոյ Մատարանը 24 Ապրիլ արտակարգի ընթացքով, այդ կերպով արտաստելով, Արեւելահայ մեր եղբայրներուն և քոյրերուն յարգանքը մեր տարբ Եւրաստակներուն:

Յատկապէս մէջ տեղ արուած իր այս առթով, Ապրիլեան Սերունդի վեց գրագետներէն, ո-

րոնցմէ իրաքանչիւրին կենդանագիրը ներկայացուեցաւ և ապա գործէն կտորներ կարդացանք կամ արտասանուեցան: Կասիա Քէօշեկեան կարդաց Յակոբ Օշականի գրական գնահատումը Վառան Թէրեանի ընթացքութեան մասին և ապա զուսպ զգացումով մը արտասանեց, անոր՝ Պիտի Ընեք Աստուծոյ քերթածը. Տալիսա Լուսարարեան և Վերա Քէօշեկեան ըմբռնումով ու արիքնով բնականութեամբ մը յաջորդաբար արտասանեցին՝ Պիտի Մտնանք և Յարութեան Պոնէ և Անա կտորները:

Եղանոս Յովսէփեան ընթացքներով նուազեց Ալեքսանդրեանի Ազգայն և Ազգի շատ պիտու կտորները և դաշնակի հիւնները հակակամութեամբ թաքատուն՝ բանխնայ մեծորտ մը տեղեւծեցին մեր հոգեկրուն մէջ:

Յարութիւն Ալվազեան վերահանց Գրգոր Զօբրայի մէջ ազգաւոր, սկզբունքի տեր, արարարկողով մարդը և խորաքանց ներմուծող արագէտը, և անդրադարձաւ անոր գրական վաստակին և արժանիքներուն: Միջկարդ Մարաֆեան հակացողութեամբ կարդաց Ռեանը և յաջեցաւ երեսն հանգ կտորին ընթարական ընթացքներ: Յով-

հանցեալ Փիլիկեան անգլիերէն լեզուով իր գրած Հայկական Համանագին մէջ մեր պակասական հոգեկրուն ձեռն տեղեւծութեամբ յուզեց և յուզեցաւ խորապէս: Դշխոսի Տեւեան ներկայացոյց Միսմանթոս և ապա պարունով արտասանեց Յոյսին Համար քերթածը: Մանուշակ Տիգրանեան ներշնչումով արտասանեց Հայ Դաշտերուն Պատասանքը՝ Հայրենի Հրատներուն շարքէն:

Ժազկէն Յովսէփեան մեզ հըսակց Արեւելիկեանի՝ Անգլիկ և Սպերնդարեանի՝ Ընգլիկ կտորներուն նուագումով: Յովսէփեան Գոնտարեան համակարպիտ մտեցումով մը ներկայացոյց իրպիսի մը գրագետներ թիւին ամէնէն դժբախտը՝ Ռուրէն Սեակ իրեն տարանդատող արագէտը մը որուն արական դէմքը նկատարարած էր անասարտ մեակու և կարդաց իր Կոմանդ և հակառակ իր հանդարտ հատուածներին՝ չկրցա չազդող թանկ մը էջերու վրայ փրտած կարգուններու կոտուացող կարօտէն և վիշտէն: Գիտոր Ետրեանեան, դաշնակի ընկերակցութեամբ իր կեանքի ընկերոջ՝ Մերի Ետրեանեանին, մեզ յուզեց իր անուշ և վերտ ձայնին վայակի հարողակամութեամբ և պարզ քայց խորունկ մատուցումովը Կոմանդան Հայաստանին և ծիրանի ծառին:

Վերա Քէօշեկեան Դանիկ վարդաբան ներկայացնելու համար կարդաց Յակոբ Օշականի գրական գնահատումը և ապա ինքը, իր քոյրը Կասիան, Տալիսա Լուսարարեան և Շողեր Ռրերեանը արտասանեցին, սեծ բաճառտեղիին՝ Լոյսը կտորը, կենդանի պատկերի վերածում: Չորս այս շնորհալի երիտասարդներէն, մեծացած արանի կտորէն, մտի լոյսով դէպի Ապրիլը Լոյսին յառաջանալով՝ հատուած ան հատուած արտասանեցին քերթածը՝ մեր վրայ խորունկ տպաւորութիւն մը թողելով:

Մանուշակ Քէօշեկեան ներկայացոյց Ռուրէն Չարարարեանը իրեն գիտալի, ներքապի, գատուի մը գրականութեան ամէնէն ուշագրա ներկայացոյցիներէն մին և անորադարձաւ անոր հրապարակագրական անվանարձանը՝ գործունէութեան և կարդաց անոր Բագինի Փառարարութիւնը, արտաբերելով կտորին գործունէական ընթացքը:

Հայաստան ապրումի հոգեպարտ և ոգեկրունցող այս պահը իր ասարտին բերութեան խօսքովը Կարպիս Եսայեանին որ բաւ «Տարին գէր մէկ անգամ պէտք է լսել ձայնը մեր ստոր և մեծ մտեղներուն և հարորդի անոնց հոգեկրուն նետ որոնք իրենց կեանքը տուին ազգին իրկութեան և մեր ոգեկրուն և ինչպէսկան արժեքներուն պահպանումին համար: Ժողովուրդ մը որ չունի իր սրբական մտեղները, չունի արտաւ, անցնա, պատմութիւն, ասանութիւն և արթութիւն և հետաքարք չունի՝ անա սարկով իրատեղը»:

Լ.Բ. Լոնտոն 14.6.31

Արշիլ Կորբիի ամբողջական գործերու ցուցահանդէս՝ Նիւ Եորքի մէջ

Արշիլ Կորբիի նկարչական արուեստի ամբողջական գործերու ցուցահանդէսը բացուեցաւ Ապրիլ 24-ին, Նիւ Եորքի Սոլոմոն Կալիբեկայմ Թանգարանին մէջ և պիտի տեսնուին Յուլի 19:

Կորբի կը կատարուի ամերիկեան ժամանակակից նկարչութեան իրականութիւնը և ռեալիզմի վերականգնումը արտայայտեալ արուեստին:

Գուցահանդէսը պիտի պարփակէ Արշիլ Կորբիի շուրջ 250 գործերը, զորս նկարիչը տեղեւծագործած էր 1920-էն մինչև իր ոգրերգական մահը՝ 1938:

Կորբի, ծնած Վանի մէջ, բրիտան քարտրառութիւնէն փախուտ տալով հաստատուած է Մ. Նիւհակցիկի, 1920-ին: Իր գործերուն մէջ կաշկանդութիւնը զգալիօրէն շեշտուած է:

ԱՐՇԻԼ ԿՈՐԲԻ

ՆՈՐ ՏԵՐԱԺԱՆԿԱՐ ՄԸ ԳՈՎԿԱՍՍԵԱՆ ԲՆԱԿԱՄ՝ 1918

Հայաստանի շարժարուեստագետները պատրաստուած են մեր ժապաւեն մը, նուիրուած 1918-1920 բռնակամեութեան խորհրդային իշխանութեան հաստատումը սեղանի վրայ դնելու մէջ տեղի

ունեցած «դրամատիկական իրադարձութիւններին»:

«Նովկասեան բնակար» 1918» անունը կրող շարժարուեստի սեղանի գրած է Յաւսի Այվազեան՝ Լեւոն Իսահակեանի հետ, որ մասնաւորապէս գրած է:

ՀԱՆԳԻՍ

ՊՏԱԿ ԱՐՔ. ԹՈՒՄԱՅԵԱՆԻ

Որք ցառով կը տեղեկացնենք անսկզբնապես վախճանուած Տ. Պաակ Արքեպիսկոս. Բուսմայեանի, որ տեղի ունեցած է Լոս-Անոս, Զորեղաբլի օր, Յունիս 17-ին: առաւօտեան: Ի հետեանք սրտի սաղանապի մը:

Տ. Պաակ Արքեպիսկոս, աւազանի անունով Բարբէն, ծնած է 1912-ին՝ Պարսիցիակ:

Մեծ եղբորի հետեանքով տարադրուած ու պատասխարուած է ամերիկեան Ներ Իոթ Բըլիֆի հովնաւորութեան տակ գտնուող Յունաստանի Լուիթեա և Ալբառ-յի բարանոցներուն մէջ, ուրկէ անցած է Երուսաղէմի Հայոց Պատրիարքութեան Ժառանգաւորաց Վարժարանը՝ 1926ին:

Յաղոսութեանք աւարտած է Դպրի - վանքին, եւ Ընծայարանի ընթացքը, եւ Սարկաւազ ձեռնադրուած է Լուսարարապետ՝ Տ. Մկրտչի Նշանեան Սրբազանի կողմէ:

1934-ին, Վարդապետի տնին, Վար - վազակ ձեռնադրուած է Քրդոմ Պատ - իրաբք Դուշակեանի ձեռնաբք:

Վանքին մէջ վարած է մասնաւորօրբ ուսուցչական պաշտօն, զատաւանդելով եկեղեցական եւ եւրոպական երաժշտութեան:

Շրջան մը պաշտօնավարած է Աղեք - սանդղիով մէջ որպէս Առաջնորդական իրխանորդ: Եւ ունեցած է արդիւնաւոր զործունէութիւն՝ թէ եկեղեցւոյ եւ թէ

զարգացրած զործին մէջ: 1949-էն ի վեր կ'աշուած է Լոնտոնի հո - ւանքի հովնութեան պաշտօնին:

1955-ին Սուրբ Էջմիածնի մէջ Եպիս - կոպոս օծուած է՝ ձեռնաբք Վարդէն Ա. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին, եւ անկէ ի վեր նշանակուած էր Հայրեպատական Պատուիրակ՝ Անկիլան եկեղեցւոյ Պետ - րէնթըրպըրի Արքեպիսկոպոսին մօտ:

Լոնտոնի իր երկար պաշտօնավարու - թեան ընթացքին, կազմակերպած եւ զը - նահատելի կերպով կանոնաւորած է Անգ - լիոյ Հայոց հոգեւոր եւ եկեղեցական կեանքը: Անգլիոյ մեր եկեղեցւոյ ամբողջ կազմակերպութիւնն ու եկեղեցական կեանքի կանոնաւորութիւնը իր նուիրեալ ջանքերուն արդիւնքը եղած է:

1965-էն ի վեր, կարգ մը թիւրիմացու - թեանց եւ անհասկացողութեանց պատ - ճաարը քաշուած էր Լոնտոնի Սուրբ Սար - ղիս եկեղեցւոյ հովնական պաշտօնէն, եւ Ամենայն Հայոց Կոթողիկոսին հաս - նուրեամբ կը պաշտօնավարէր որպէս հո - ղեւոր հովիւ: Անգլիական եկեղեցւոյ կող - մէ տրամադրուած եկեղեցւոյ մը մէջ, որպէս հովիւ այդ շրջանին:

Պաակ Արքեպիսկոպոս Բուսմայեան, Դուրեան եւ Դուշակեան Պատրիարքն - ռուն հասցուցած սերունդին կը պատկա - նէր, որպէս նախանձանիները՝ մեր եկե - ղեցւոյ Առաջնորդութեանց եւ կարգ ու կա - նոնին:

Հմուտ շարականագէտ, երաժիշտ՝ եւ բաժնետէսի լայն ծանօթութիւններով, ղեկեցիկ ձայնով օժտուած, պարարտաւ - րած եկեղեցական մըն էր:

Իր վարդապետական աւարտանաւին համար ուսումնասիրած էր՝ ՀՀայ Եկե - ղեցւոյ երաժշտութիւնը, ընդհանուր կը - ղեցւոյ երաժշտութեան եւ ազգային բունական եւ քրիստոնէական եւ ազգային երաժշտութեան եւ Հայ Ժողովրդական երգին հետ իր յարաբերութեանց մէջ: Այս նիւթերուն շուրջ դրած է նաեւ յօ - ուածներ՝ Երուսաղէմի Հայոց Պատրի - արքութեան պաշտօնաթերթի՝ «Սլոնն ամ - սաղրի» եւ այլ թերթերու մէջ:

Պաակ արքայանի մահուամբ ոչ միայն Լոնտոնի դաշուրքը, այլեւ ամբողջ Հայ - յատասնեայ եկեղեցին կը կորնցնէ անձուէր, նուիրեալ եւ պարարատուած եկեղեցական մը:

Հոնքիտա իր հոգւոյն:

ԿԵՐՊՐԻԿՈՍԱՆԱԸ ՊԱՏՈՒԻՊԿՈՒԹԻՒՆ ԳՆԱՅՈՒՆ - Հանրուցեայ Պաակ Սրբա - դանի վերջին Օծման եւ Թաղման Կարգը տակի պիտի ունենայ Հինգշաբթի օր, Յունիս 30-ին՝ Լոնտոնի Սուրբ Պետրոս Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ մէջ: Օծման Կարգին կը մասնակցին Սերոբէյ Արք. Մանուկեան եւ Գիւտ Եղիսէ: Նաղաւ - հան:

ՏԻԿԻՆ ԱՐՈՒՍԵԱԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԱՆ

Ատեանի մեր հայերէն բաժնին մէջ գտնուող մասը գաղութիս այնքան սիրելի ու անճանգոն ողբացեալ Արուսեակ Վարդապետեանին, արժանի կողակիցը՝ Տիար Լեւոն Վարդապետեանին, սիրմաւորը և քառասուն տարուա վարիչը՝ Կոմիտաս Երգախոսին: Այսպէս ընդհանուր մէջ լայն արձագանգ գտած ողբացեալին գործունէութիւնը ստորեւ կ'ուսանք նաև հայերէնով:

Իր սերը ոչ միայն ընտանիքինը եղաւ այլ նաև զայն բաժնեց իրն այնքան պաշտելի Հայց. Ա.

պետեանին հետ կ'ընած ամուսնութենէն կը բախտարորի երեք զաւակներով: Ընծա, Գրիգոր եւ Գեորգ:

ուս. եկեղեցւոյ և Հ.Բ.Ը.Միութեան հետ: Առաջինին մէջ երկար տարիներ եղաւ վարչական և հիմնադիր անդամ եկեղեցւոյ Տիկնանց Կազմակերպութեան, որ սկսաւ գործել 1951ին, երբ Հայց. Պատրիարկ Եր. Գեորգի Սիւն Արք. Մանուկեանը: Եղաւ նաև մէկ քանի տարի վարչական անդամ Հ.Բ.Ը.Միութեան տեղաւ մասնագիտի Տիկնանց Ցանճակագրութիւնը: Միչև այդ իր մասնակցութիւնը բերաւ նաև որպէս դերակատարորի թատերական ներկայացումներու: Ան մնաց կողքին՝ կարօտեալին, անկարին և հիւանդին: Ցանցաւորն տեսնողը բազմակողմանի նուիրումով վարած ողբացեալ Արուսեակ Վարդապետեանի մանր անկ պարագայը ստեղծեց անկախաձեռն գաղութու ներս, որուն համար բոլոր իր կ'սանք:

Մնած իր թիֆլիս որկ կ'անցնի Երևան:

1920ին վերջնականապէս կը հաստատորի Պուէնոս Այրես: Խմբավար Տիար Լեւոն Վարդա

«ՇԻՐԱԿԻ ԱՐՈՒՆԵՍԱՍԻՐԱՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ»

Հինգէն ի վեր իր արհեստարաններով, երաժիշտներով, գրողներով, Ակարիչներով հոչակաւոր Լեւոնիական հաղաքին մէջ հիմնուած է «Շիրակի Արուստասիրաց Ընկերութիւն»ը, որուն գծագրական եւ յարդարական շուրջ հարիւր գործեր, ինչպէս նաև ժամկալ գործերեան, վախապարագործերեան, կ'անցաւ գործերեան, մետաղադրուագումի եւ այլ աշխատանքներ:

Կ'անդամակցին թաղային Շիրակի դաշտավայրի քանակավայրերու բազմաքարուստագէտներն ու սիրուներ:

Ընկերութեան կազմակերպած անդրամիկ ցուցանադէտը մեծ հետաքրքրութիւն ստեղծած է:

Ցուցանուած են Ակարիչական, քանակագործակար

ORTOPEDIA

Bartamian S. A

PRESENTA SU LINEA COMPLETA DE

PIE RECTOR

- Plantillas Correctoras
- Artículos Ortopédicos y Taloneras
- Deportivo: con plantilla incorporada para la continuidad del Tratamiento
- Preventivo con arco incorporado para la Correcta formación del Pie
- Para usar con plantillas: Contra Fuerte Elevado, Rígido, con taco de Thomas

30%
día o obrera
socialista

Prezio indicativo 985.000.

BELGRANO 1699 - T.E. 45-5213

ESTUDIO JURIDICO
DR. BAUTISTA KUYUMDJIAN
 Tucumán 1438. Piso 7.
 Tel: 40-6809/7112, 49-7049

SUIZO ARGENTINA
 COMPAÑIA DE SEGUROS S.A.

Florida 537 P.22 1005 Cap. Fed.